

tíðindablaðið

sosialurin

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevartíð: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Ferðafólkapolitikkur

oddagrein

SUMMAR, sól, lýðka, útlöngsul og heimlöngsul. Ferðamannastreymurin er byrjaður. Nýggja færoyyska ferðamannaskipið **NORRØNA** hevur gjørt sínar fyrstu túrar. Somuleiðis hava **DFDS** og flogfelagið økt um ferðinar, nú tørvurin eftir ferðaseðlum økist.

FØROYINGAR í hópatali leita av landinum í allar ættir fyrri at sleppa undan »gráa« gerandisdegnum, at siggja aðrar partar av heiminum, at brúkast undir Mallorcasólini — at njóta tær fyra vikurnar summarfrí, sum lögtingið hevur ásett, at øll eiga rætt til.

MEN FERÐAFÓLK koma eisini higar til lands. Hesa árstíðina mæta vit teimum dagliga — við ryggsekk, á hjólhæsti, í bílum, og víðahvar á oyggjunum sløðast tjöld. Neyvan munnu færoyingar hava nakað ímóti teimum ferðafólkum sum koma higar at vitja. Og hvi skuldu vit tað. Vit ferðast út sjálvi aðrastaðni og eru væl komin har. Men tá vit siggja ferðandi í Føroyum fara slóðandi gjøgnum tað síða grasið og seta tjæld upp á bønnum kunnu fólk hava orsök at harmast og ilskast.

FERÐAFÓLK eru bæði til gleði og trega, men orsøkin til tvørleikar-

nar er óivað bert hon, at vit ikki reka ein ferðafólkapolitikk. Vit hava enn ikki funnið ein setning um, hvussu nógv ferðafólk vit vilja hava, hvaðar vit skulu senda tey, hvat vit skulu vísa teimum, hvørjar tænarast vit skulu veita teimum ella hvussu vit skulu herberga teimum.

FYRI FYRA ÁRUM síðani skipaði Ferðamannafelagið fyrri eini turiststevnu. Luttakararnir á stevnuni vóru fólk, sum á ein ella annan hátt høvdu okkurt við ferðing at gera. STEVNA áðannaði, at ein ferðafólkapolitikkur, sum gagnar mest møguligt, samstundis sum hann er til minst møguligan ampa, má rekast!

HÓAST HENDAN stevnan ivaleyst hevur eydnast væl í mangar mátar og hóast nógv hevur verið tosað um henda spurning síðani — millum annað hevur landsstýrið havt sitandi eina turistnevnd í drúgva tíð — er okkum kunnugt lítið ítrúligt komið burtúr.

VIT EFTIRLÝSA eitt úrslit m.a. frá okkara turistnevnd. Eftir okkara tykki hava vit ongantíð áður havt ein miðvísan ferðafólkapolitikk so nógv fyrri neyðini sum júst nú. Serliga tá vit hugsa um teir góðu ferðamøguleikar, ið ferðafólk í dag hava, og hvussu tíðandi tað er m.a. fyrri bæði skip og flogfær, at flyta so nógv ferðafólk sum gjørligt.

Glaðustrok og fráhaldsrørslan

Glaðustrok, blaðið ið skuldi verið málagn hjá færoysku fráhaldsrørsluni, var í apríl útgávuni meiri merkt av einari einvisari og forðomsfylltari antikomunistiskari og antisosialistiskari propagandu, heldur enn við einari meiri sakligari víðger av teimum evnum, ið blaðið nokk vil til liva.

Blaðið er fyrri mesta partin eitt skandalublað, har partvis okkara egna lokalfele, russarar og okkara egna kommunistar og politikkarar á vinstravonginum fáa av at vita.

Forsíðugrein, leiðarin og ikki minst »Gátuhornið« eru blaðnum til lítlan heiður. Sovjettiska stýrið má hava tey brek tað vil, men vit liva í einum demokratiskum samfelag, har hvør einkultur hevur rætt at organisera seg politiskt, sum ein sjálvur vil, eisini tey ið hava eina kommunistiska áskoðan, og her skuldi málagn fráhaldsrørslunnar (fráhaldsrørslan) hevur stoltar traditiónir í demokratiseringsprossini, heldur kent sína uppgávu, at vart um slik rættindi, enn beinleiðis at

leypa á tey. Tað skal eisini vera pláss fyrri tykkum, ið eru redaktión á Glaðustrok at argumentera ímóti kommunism og sovjettiska systeminum, men færoyska fráhaldsrørslan, og tess málagn skal ikki hava til uppgávu at dríva eina einvisa og óundirbygda antisovjett-kampanju, har fólk, ið hava politiskt tilknýti til vinstravongin verða svinað til við at fáa knytt heitir sum nazistar og fascistar at síni politisku áskoðan. Vil verandi redaktión halda somu

Turt sum í Sahara — men lagið var gott

Hvor hevur yrkt tættin á landsfundarveitsluni, spyr ein turlagdur luttakari

Herfyri hevði Javnaðarflokkurin landsfund í Saltangará og í hesum sambandi var eitt frálíkt borðhald leygarkvöldið 14. mai, har m.a. ein sangur ella tættur kom fram, sum varð yrktur til hetta høvið.

Viðhvørt hevur Sosialurin havt yrkingar, har tað ikki beinleiðis hevur sæst, hvør yrkt hevur. Summar av hesum yrkingum hava borið eitt heldur kœliligt yvir sær, tí dentur er ofta lagdur á tey meira og minni ókvæmis-kendu orðini. Á prenti er slikt áleypandi og eigur eftir mini metan ikki eyð-

kenna tað, sum skal berast út millum fólk sum lesitilfar.

Hvi so ikki heldur velja at seta tilíkt í blaðið, sum veruliga er vert at lata fleiri fáa lut í. Sum t.d. tann tætturin, sum yrktur varð til borðhaldið á landsfundinum har yrkjarin sera væl hevur dugað at tikið fram nakað av tí, sum hevur verið umhugað í samband við hetta veitsluborðhald.

Blaðið átti at kunna fingið uppspurt hvør yrkjarin er, tí hann hevur verið heppin og hevur dugað at sagt frá nøkrum, sum felagsskapir ofta hava at

dragast við, tá støða skal takast, um nú ein veitsla skal vera »turr«, sum í Sahara, ella um elefantar skulu hava yvirtakið.

Nú var henda veitslan avgjørt ikki »turr«, hóast sterki lögurin ikki varð við, tí sjáldan hevur eitt borðhald verið merkt av góðum hýri og væl fram-borðnum stutturorðum, sum hessa ferðina. Og ikki mundi tætturin, sum eg biði blaðið prenta upp, verða minsta orsøkin til at so var. Heldur tvørturímóti.

Luttakari

Lag: Í Kvivik hoyrdist sjongur

Hin javn'arveitslan turra,
har hoyrdist onkur murre,
um sak við gyltum lög.

Ei nakað til at fara,
nei turt sum í Sahara
og onnur turlig stød.
Hvat var hetta fyrri felags stýri,
sum vildi forða gestum veitsluhýrið,
smæddust bæði veðr og fíla-dýrið,
borðreiddu við kál og kanska sýru.

Teir skiftu mangt eitt orðið,
um tað sum skal á borðið,
at fríðka veitsluhóll.

Minst til at rósan reyða,
hon gleðir gestsins eyga,
tað halda fólk flest øll.
Torfinn, Ellint, Niklas vildu turka,
Hans-Jákup, Jens og Ríkkard mettu

surka
var uppá sitt pláss á hesum staði,
Eli ynskti hvørki ella bæði.

Tá Jørgin skuldi fara,
til almenning at spara
og klippa toppar av
teim ovurstóru lønum,
sum latast nokrum konum,
ið kenna snodd og skaða.
Sóust fleiri javn'arlónir daga,
sum mýrifípa upp úr fornum haga,
klipti hann tí bert við huga hálvum
og kom at snøgga fruntin á sær sjálvum.

Um tú tær skip vilt smíða,
ei eftir lánum bíða,
tað neyðugt er í dag.
Realurin hann letur
og rentan hon er betur,

enn fast á øðrum stað.

Atli stýðjar bygningum av knørrum,
um neyðugt gerst við bleikingum og
vørrum,
av skipaloysnum velur hann tað størstu,
at Smyril gerst til Vón og síðan Nørre.

Um tú tær kennur meinið,
í ornum ella beini,
á sjúkrahús fara má.
Í Klaksvík hevur verið,
ein sera góður skeri,
sum rættað legg og tá.
Nú vil læknanevndin hetta broyta,
Vilhelm risin eftir teim má skoyta,
ei at undrast, at hann ger ein blástur,
nú Klaksvík unnist bert albyl og plástur.

Nú lónarstríð er lokið
og streikuflaggið strokið,
tað lættir hug og lund,
ein lónarbata fingur,
tað røttu leið vit gingu
á samráðingar fund.
Ingeborg hon megnar hesar leikir,
so stjórar mangir ofta sita bleikir,
um datatíð teir brúka móti øðrum,
hon vinnir tó frama í flestu fornum.

Vit javn'arróttin stinna,
vit skulu framá vinna
og byggja land og heim,
so pláss gerst fyrri øllum
úr smáttum og úr hollum,
at taka í mót teim,
sum vilja okkum stevnumiðid forða,
lat teir bert buldra eins og hvølla tora,
vit tola bæði regn og heglings elid,
vit rætta ryg og vinna næsta valið.

linju, finnið so tykkum
eitt annað málagn, á
Glaðustrok hava tit onki
at gera.

Blaðið hevur ligið stilt
eina tíð. Skal tann linjan,
ið var í blaðnum fyrri apríl,
og sum eisini í eitt ávíst
mát hevur skinið igjøgnum
frá somu redaktión á
Løstjutiðindi, er tað nógv
betur, at onki blað kemur
út. Til leiðsluna fyrri fráhaldsrørsluna og IOGT,
sum lim kenni eg meg illa
við, at tit ikki eru so frægt

at tykkum komin, at tit
hava reagerað og forðomt
hesa skrivning, ið hevur
verið okkara rørlu til
óbótaligan skaða. Eg vil
hervið harðliga mótmæla,
at slik skrivning fer fram í
málagnu fráhaldsrørsl-
unnar, og heiti tí á leiðsl-
una fyrri »Mál og mentan«
(um ein slik finst) at taka
neyðug stig, so henda
persónútspíllan og hesi
ógrundaðu politisku álóp
halda uppat.

Sverri Hansen,
úr Leirvík

PS. Tað skal hervið verða
sagt frá, at Tórhallur
Thomsen, ið stóð sum
ábyrgdarblaðstjóri fyrri
nevnda Glaðustrok, hevði
sagt seg frá sum blað-
stjóri, og hevði ikki sæð
blaðið, tá tað fór í pressu,
og kann onga ábyrgd
taka fyrri tað, ið stóð í blað-
num.

Sverri Hansen